

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 96/10
02.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р, због кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 1144/09 од 18.12.2009.године, подигнутом против правноснажних решења Првог општинског суда у Београду К. 1031/08 - Кв. 1240/08 од 4.3.2009.године и Окружног суда у Београду Кж. 1538/09 од 8.9.2009.године, у седници већа одржаној 2.6.2010.године, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и присуству окривљеног М.Р. и адвоката Б.П, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 1144/09 од 18.12.2009.године, утврђује се да је правноснажним решењима Првог општинског суда у Београду К. 1031/08 - Кв. 1240/08 од 4.3.2009. године и Окружног суда у Београду Кж. 1538/09 од 8.9.2009. године повређен закон у корист окривљеног М.Р. – члан 267. став 2. и члан 273. став 2. ЗКП-а у вези члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. Кривичног законика.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог општинског суда у Београду К. 1031/08 - Кв. 1240/08 од 4.3.2009.године одбачена је као неуредна оптужница Првог општинског јавног тужиоца у Београду Кт. 1551/06 од 20.2.2008. године, уређена 26.6.2008.године, у кривичном поступку против окривљеног М.Р, због кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. Кривичног законика.

Решењем Окружног суда у Београду Кж. 1538/09 од 8.9.2009.године одбијена је као неоснована жалба Првог општинског јавног тужиоца у Београду изјављена против решења Првог општинског суда у Београду Кв. 1240/08 (К.1031/08) од 4.3.2009.године.

Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења Првог општинског суда у Београду и Окружног суда у Београду, због повреде кривичног закона из члана 267. став 2. и члана 273. став 2. ЗКП-а, у вези члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ са образложењем да је суд применом одредбе члана 171. став 3. у вези члана 266. ЗКП-а – које се односе на акте – приватну тужбу, оптужницу и оптужни предлог оштећеног као тужиоца, повредио кривични закон у корист окривљеног М.Р. Предлог јавног тужиоца је да Врховни суд Србије уважењем захтева утврди да је решењима против којих је захтев подигнут повређен закон у корист окривљеног на напред наведени начин.

Врховни касациони суд је одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године) одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и присуству окривљеног М.Р. и адвоката Б.П, на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца Србије, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произлази да је Први општински суд у Београду решењем К. 338/08 Кв. 354/08 од 18.6.2008.године оптужницу Кт. 1551/06 од 20.2.2008. године вратио Првом општинском јавном тужиоцу у Београду како би исти у року од три дана, од дана пријема решења, поднео исправљену оптужницу. Први општински јавни тужилац је 26.6.2008. године подигао оптужницу Кт.1551/06 против окривљеног М.Р, због кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ, након чега је Први општински суд, по пријему исправљене оптужнице донео решење К. 1031/08 Кв. 1240/08 од 4.3.2009. године, против кога је овај захтев поднет, којим предметну уређену оптужницу Првог општинског јавног тужиоца у Београду Кт. 1551/06 од 26.6.2008.године, подигнуту против окривљеног М.Р, због кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ одбацује као неуредну, у смислу члана 171. став 3. у вези члана 266. ЗКП-а. Другостепени суд – Окружни суд у Београду, решењем Кж. 1538/09 од 8.9.2009.године, против кога је такође подигнут овај захтев, одбија као неосновану жалбу Првог општинског јавног тужиоца у Београду изјављену против решења Првог општинског суда у Београду Кв. 1240/08 (К.1031/08) од 4.3.2009.године, такође позивајући се на одредбе члана 171. став 3. у вези члана 266. ЗКП-а.

Чланом 267. став 2. ЗКП-а прописано је: „одмах по пријему оптужнице председник већа пред којим ће се одржати главни претрес испитаће да ли је оптужница прописно састављена (члан 266.), а ако установи да није вратиће је тужиоцу да у року од три дана исправи недостатке. Из оправданих разлога, на захтев тужиоца, веће може продужити овај рок. Ако оштећени као тужилац или приватни тужилац пропусти поменути рок, сматраће се да је одустао од гоњења, па ће се поступак обуставити“.

Чланом 273. став 2. ЗКП-а прописано је: „кад веће поводом приговора утврди да постоје погрешке или недостаци у оптужници (члан 266.) или у самом поступку, или да је потребно боље разјашњење стања ствари да би се испитала основаност оптужнице, вратиће оптужницу да се запажени недостаци отклоне или да се истрага допуни, односно спроведе. Тужилац је дужан, у року од три дана од дана кад му је саопштена одлука већа, да поднесе исправљену оптужницу или стави захтев за допуно, односно спровођење истраге. Из оправданих разлога на захтев тужиоца, веће може да продужи овај рок. Ако оштећени као тужилац или приватни тужилац пропусти поменути рок, сматраће се да је одустао од гоњења, па ће се поступак обуставити. Ако јавни тужилац пропусти рок, дужан је да о разлозима пропуштања обавести Вишег јавног тужиоца“.

Дакле, цитираним одредбама ЗКП-а, чланом 267. став 2. и чланом 273. став 2. ЗКП-а, прописане су могућности за поступање суда, у односу на подигнуту оптужницу као акт јавног (државног) тужиоца, а затим и приватног тужиоца, као и оштећеног као тужиоца.

Код наведених законских могућности суда у конкретном случају, у смислу члана 267. став 2. или члана 273. став 2. ЗКП-а, супротно је поступање првостепеног суда – Првог општинског суда у Београду у смислу члана 171. став 3. у вези члана 266. ЗКП-а, који се односи на отклањање неразумљивости и непотпуност поднесака – приватне тужбе, оптужнице и оптужног предлога оштећеног као тужиоца, те је од стране овог суда поступање првостепеног суда оцењено неправилним чиме је повређен закон у корист окривљеног М.Р, члан 267. став 2. и члан 273. став 2. ЗКП-а у вези члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ, као у изреци ове пресуде.

Како је другостепени суд, Окружни суд у Београду, одбио као неосновану жалбу Првог општинског јавног тужиоца у Београду, оцењујући поступање Првог општинског суда у Београду у смислу члана 171. став 3. у вези члана 266. ЗКП-а као правилно, то је и он учинио исте повреде кривичног закона у корист окривљеног М.Р.

Налазећи, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је утврдио да су наведеним правноснажним решењима Првог општинског и Окружног суда у Београду повређене одредбе кривичног закона у корист окривљеног М.Р, као у изреци пресуде, не дирајући у правноснажност решења против којих је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважењем подигнутог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и

применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа
судија,
Анђелка Станковић, с.р.